

ser (Kapitlerne 25, 26 og 27) fakultativt at forhøje den der foreskrevne Straf med indtil det halve.

Til § 114. (U. § 93, jfr. Mot. Sp. 194—95).

De i dette Kapitel — bortset fra § 112 — omhandlede Forbrydelser findes at være af en saadan Art, at Tugthus ikke bør foreskrives som Straf. Da imidlertid visse af Forbrydelserne, jfr. §§ 103, 104, Stk. 1, 106 og 108, Stk. 1, vil kunne kræve en højere Straf end det ved Loven hjemlede Maksimum for Fængsel (8 Aar, jfr. § 38), foreslaas det i Stk. 1 som en ny Bestemmelse, at Fængsel ved de nævnte Forbrydelser kan idømmes i indtil 12 Aar. Bliver der Spørgsmaal om Forhøjelse af denne Straf, f. Eks. i Tilfælde af Sammenstød af Forbrydelser (§ 92, Stk. 1), vil der kunne blive Anvendelse for Tugthus, jfr. § 94, Stk. 2.

Stk. 2, der svarer til Udkastets § 93, hjemler Adgang til i Stedet for Fængsel at benytte Hæfte som en Slags »custodia honesta« ved de her omhandlede Statsforbrydelser, der nærmest svarer til de Tilfælde, hvor ifølge den gældende Straffelov Statsfængsel kan idømmes.

Til § 115. (U. § 114, jfr. Mot. Sp. 223).

De i Kapitlet omhandlede Forbrydelser er altid Genstand for *offentlig Paatale*, selv om de i Almindelighed, jfr. Lovforslagets §§ 222, Stk. 4 og 249, paatales privat. At Justitsministerens Paabud kræves til Paatalen, staar i Forbindelse med, at særlige — navnlig internationale — Hensyn er bestemmende for, om denne skal finde Sted.

13de Kapitel.

Forbrydelser mod Statsforfatningen og de øverste Statsmyndigheder.

Kapitlets Overskrift dækker ikke fuldt ud dets Indhold, idet Kapitlet foruden Angreb paa Statsforfatningen og paa de øverste Statsmyndigheder for Udøvelsen af deres Virksomhed omhandler dels visse Angreb paa Medlemmer af Kongehuset, dels Forbrydelser med Hensyn til den fri Udøvelse af de statsborgerlige Rettigheder.

Lovforslaget er i det væsentlige affattet i Overensstemmelse med Kommissionens Udkast, dog har man i §§ 116—118, 120 og 121, jfr. § 122, Stk. 1, mildnet de i Udkastets §§ 115—117, 119 og 120 fastsatte Straffe. Man finder nemlig ikke i al Al-

mindelighed, at der er Trang til Anvendelse af saa strenge Straffe som i Udkastet foreslaet i Tilfælde, hvor de her omhandlede Lovovertrædelser foreligger i deres Renhed, d. v. s. uden at være kombinerede med andre Forbrydelser (ulovlig Tvang, Frihedsberøvelse, Vold, Drab, Brandstiftelse o. s. v.), og foreligger der en saadan Kombination, er der i de paagældende almindelige Straffebestemmelser den fornødne Hjemmel til Idømmelse af en tilstrækkelig streng Straf.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer bemærkes iøvrigt følgende:

Til § 116. (U. § 115, jfr. Mot. Sp. 224—25).

Paragraffen svarer til Straffelovens § 85, 2. og 3. Stk. og § 86.

I Kommissionens Udkast er som Genstand for Forbrydelsen sammen med »Statsforfatningen« nævnet »den lovlige Samfundsorden«. Denne Tilføjelse, der ikke fandtes i de tidligere to Udkast, har man udeladt som for omfattende og ubestemt.

Til § 117. (U. § 116, jfr. Mot. Sp. 225).

I Paragraffen, som omhandler *Angreb paa Regentens Liv*, og som svarer til Straffelovens § 85, 1. Stk., har man foretaget en Ændring gaaende ud paa, at den særlige Retsbeskyttelse skal tilkomme enhver, der fører Regeringen. Reglen finder saaledes Anvendelse ikke blot paa den, der som Tronfølger eller Rigsforstander fører Regeringen, men ogsaa f. Eks. paa Statsraadet, naar dette fører Regeringen.

Til § 118. (U. § 117, jfr. Mot. Sp. 225—26).

Paragraffen omhandler *Angreb paa de øverste Statsmyndigheders fri Udøvelse af deres Myndighed*.

Stk. 1 har samme Formulering som Grundlovens § 42, 2. Punktum, idet man dog har bibeholdt den i den nugældende Straffelov (§ 95, jfr. Lov 25. Februar 1871 § 1) foretagne Rettelse af det formentlig ukorrekte Bindeord »og« mellem »Sikkerhed« og »Frihed« til »eller«. Da det i Grundloven benyttede Udtryk »Højforræderi« ikke svarer til noget i dansk Ret kendt Forbrydelsesbegreb, er der ligesom i Straffeloven fastsat en nærmere bestemt Straf.

I Stk. 2 har man ligesom i § 117 udvidet Retsbeskyttelsen til at angaa den, der til enhver Tid fører Regeringen. Endelig har man foreslaet den her hjemlede særlige Straf bragt til Anvendelse ogsaa, naar de i Paragraffen omhandlede Angreb rettes